

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

De triplici vnione in vno homine. 5

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

caueamus cum hominibus, & signa dilectionis redemptoris nostri circumferamus in nobis, & habitemus in eo, & ipse in nobis. Et si quandoque per humanam fragilitatē excedere nos contingat, statim agnoscamus culpam nostram, & gratiam postulemus, noxiamque peccati nostri vitemus excusationem, in qua videlicet Adam & Eva nimis obstinati perseverabant. Sic enim nostri miserebitur Deus, & non eiciet nos e caelo spiritus nostri, neque extra paradysum animae nostrae. Hinc sanctus ait Bernardus: Nihil ita prouocat iram Dei, sicut maledicta excusatio sui. Propterea nos ipsos semper accusemus coram iusto iudice Deo, cui secreta cordis apparent: & sic poterimus a peccatis nostris eximi, & auxilio gratiae suae conseruari in illa via, in qua nimirum ipse nos collocauit. Et in isto omnia includuntur.

De triplici vnione, in qua vita superessentialis proficiens, & actiua perficiuntur. Cap. V.

Sciendum est autem, quod supra scripta & subsequens materia ducit nos in tres gradus, & triplicem vitam, & in tres illas partes, quae sunt in homine. Quilibet namque homo quasi tres homines referre videtur. Secundum corpus bestialis est, secundum animam rationalis & intellectualis, secundum spiritum vero in nuda essentia animae, quam Deus inhabitat, Deiformis existit. Porro haec tria singula sua exercitia suumque ornatum habere oportet, si cum Deo vniri, & Christo conformari velimus. Est autem triplex
valde

LIBER I.

valde nobilis unio in homine, ex qua omne spirituale exercitium & virtutes promanant, sed per hanc solam absque nostra cooperatione nequaquam saluari poterimus. Ista namque triplex unio cunctis essentialiter inest hominibus bonis ac malis, sed in bonis tantum hominibus est etiam supernaturaliter, ornata omni virtutum exercitio, instar regni alicuius atque habitaculi.

¶ In prima superessentialiter ac deiformes, in secunda spirituales ac interni, in tertia vero actiui sumus & morales. Prima & suprema unio est in Deo essentialiter, & est intimum esse animæ nostræ, quod in Deo est, & in Deo manet essentialiter unitum, estque supra nos ipsos, supra omnia creata, supra omnes sensus atque vires eleuatum, & tamen essentialiter intra nos est in abyssu & in intima essentia animæ nostræ, vbi regnum Dei est, & sempiterna eius habitatio. Ista unio in Deo existit, ex quo creaturaliter emanauimus, & in quo idealiter in quadam deiformitate permanemus. ¶ Secunda unio quoque in nobis est, in supremis videlicet viribus, quæ unitæ & simpliciter ex prima unione promanant, ex qua nimirum profluunt, & cui essentialiter, tanquam suo principio, inhaerent, & hinc omnis virtus & deifica operatio procedit. Prima unio, simplex quaedam vis est animæ, quemadmodum Deus simplex est in diuinitatis suæ essentia, & est omnino deiformis. In Deo namque secundum essentiam suam simplicitatem permanet, & nihil habet commercij cum reliquis viribus, sed animæ quoque confert simplicem quandam unionem, quæ secunda est unio. Et ex hac unione promanant vires

vires

MARGARITAE EVANG.

vires superiores, vtpote memoria, intellectus, atque voluntas, secundum operationem sanctissimæ Trinitatis, quæ seipsam dat & vnit animæ viribus, atque hinc vniõ tertia procedit. ¶ Est autem vniõ tertia in viribus inferioribus, quæ in quadam vniõne simul collectæ seruantur per influentem lucem, quæ a secunda vniõne descendit ac delabatur in rationem & in vires sensitiuas. Et hinc prouenit vita, atque viuacitas cordis, & virium corporalium, & omnis sensibilis motus, atque mobilitas vitæ naturalis. Sicque manifestum est, omnia gratiarum dona atque charismata abintus, ex ignita illa suprema vniõne, vbi nos in Deo viuimus & Deus in nobis, prouenire. ¶ Habitat enim Deus in nobis, cum lumine gratiæ suæ in suprema vniõne: & quemadmodum vas aliquod crySTALLINUM, (cui accensa candela inclusa est) illustrat & illuminat omnes, qui iuxta illud sunt: ita diuina claritas & æterna veritas illuminat & inflammat nudum interioris essentiæ fundum, in tantum, vt omnes inde vires illuminentur, pascantur & roborentur. Memoria siquidem pura fit et quieta: intellectus illuminatur et simplificatur: & voluntas feruens & ardeus in amore efficitur. Hoc pacto, Deus seipsum donat in vniõne virium superiorum, et vnit in se spiritum nostrum, faciens ipsum habitare in quadam deifica libertate, et opulentia charitatis. Dehinc iam deorsum manat Deus cum larga et copiosa gratia in tertiam vniõnem virium inferiorum, et illuminat rationem,

nem,

LIBER I.

nem, quatenus omnes alias vires & affectio-
 nes sapienter gubernet. Insuper illustrat & in-
 format eam, quomodo debeat sequi monitio-
 nes & inspirationes diuinas: purificat quoque
 vim concupiscibilem, & trahit eam ad sequen-
 dum lumen illud, vim irascibilem flectit atque
 deprimit sub motu ac reprehensione diuina,
 conscientiam purgat, & libertati restituit:
 sursum ad æterna eleuat amorem, spem &
 gaudium & timorem, tristitiam, odium & pu-
 dorem erigit ad viriliter omni malo resisten-
 dum. Cor etiam lætum reddit, & internum ac
 deuotum ad omne diuinum obsequium, & ho-
 minem in omni sua conuersatione bene facit
 esse compositum. O quanta in eo felicitas con-
 sistit, quod hoc pacto Deus in anima per gra-
 tiam suam habitare dignatur. Sane quibus
 istud constat, quique fideliter in eo sese exercent,
 omne bonum & vitam illic æternam inueni-
 unt. Sed quis persuadere poterit hominibus car-
 nalibus intra ipsos esse tam inuisibile bonum?
 Hi quia hoc credere nolunt, ideo visibilibus
 duntaxat ab extra rebus inhærentes, fiunt sicut
 equus & mulus, quibus non est intellectus. De-
 us autem omnipotens ipsis ignoscere dignetur,
 quod huiusmodi tam preciosum talentum in
 terra abscondunt, in quo tam multiplicem
 fructum atque lucrum facere pos-
 sent, quod et ab eis quando-
 que summa cum distri-
 ctione requiretur.

De ista-